

Vyvěšeno dne:23. 10. 2026
Svěšeno dne: 6. 11. 2026

Markéta Hrdličková

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **USP, zapsaný spolek**, se sídlem Strnadova 120/6, Praha 10, zast. Mgr. Ondřejem Pavlokem, advokátem se sídlem K Brusce 124/6, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**, se sídlem Na Františku 1039/32, Praha 1, zast. JUDr. Tomášem Hlaváčkem, advokátem se sídlem Kořenského 1107/15, Praha 5, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 6. 2025, č. j. 10 A 95/2021-79,

takto:

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. 6. 2025, č. j. 10 A 95/2021-79, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I.
Průběh dosavadního řízení

[1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2021, č. j. MPO 540133/2021, kterým mu byla na základě jeho žádosti o dotaci ze dne 22. 6. 2021 podané v rámci Výzvy č. 3.3 pro program podpory subjektů podnikajících v oblasti kultury postižených celosvětovým šířením COVID-19 způsobeného virem SARS-CoV-2 „COVID – KULTURA“ (dále jen „Výzva č. 3.3“) poskytnuta dotace ve výši 57 147,20 Kč. Uvedená dotace byla poskytnuta na kontinuální činnosti v oblasti kultury za rozhodné období od 1. 1. 2021 do 31. 5. 2021 a její výše byla stanovena jako 55 % paušálu vypočteného z 80 % uznaných způsobilých nákladů kontinuální činnosti v oblasti kultury v rámci Výzvy č. 2 programu COVID – KULTURA (dále jen „Výzva č. 2“). Žalobci byla v rámci Výzvy č. 2 programu COVID-KULTURA rozhodnutím ze dne 20. 1. 2021, č. j. MPO 67170/2021, poskytnuta dotace ve výši 103 904 Kč. Žalobce nesouhlasil s výší dotace přiznané rozhodnutím ze dne 20. 1. 2021, č. j. MPO 67170/2021, které považoval za nezákonné, resp. nicotné, a trval

na tom, že mu tímto rozhodnutím měla být přiznána dotace ve výši 441 522,26 Kč. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce rovněž žalobu u městského soudu. Vzhledem k tvrzené nezákonnosti (nicotnosti) rozhodnutí ze dne 20. 1. 2021, č. j. MPO 67170/2021, považoval žalobce za nezákonné (nicotné) rovněž na ně navazující rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2021, č. j. MPO 540133/2021.

[2] Prvním rozsudkem v projednávané věci ze dne 8. 11. 2023, č. j. 10 A 95/2021-50, městský soud žalobu zamítl. Konstatoval, že veškerá žalobní argumentace směřuje proti rozhodnutí žalovaného v rámci Výzvy č. 2 (ze dne 20. 1. 2021, č. j. MPO 67170/2021). Toto rozhodnutí bylo rozsudkem městského soudu ze dne 1. 2. 2022, č. j. 14 A 63/2021-63, zrušeno pro nepřezkoumatelnost. Městský soud však ze shodných tvrzení účastníků zjistil, že žalovaný následně o žalobcově žádosti podané na základě Výzvy č. 2 vydal druhé rozhodnutí ze dne 11. 9. 2023, č. j. MPO 90659/2023, jímž žalobci opět poskytl dotaci ve výši 103 904 Kč. Městský soud s odkazem na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2019, č. j. 6 As 211/2017-88, publ. pod č. 3948/2019 Sb. NSS (všechna zde zmiňovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná též na www.nssoud.cz), vyšel z druhého rozhodnutí žalovaného v rámci Výzvy č. 2 a uzavřel, že jelikož se výše dotace přiznaná na základě podmínek Výzvy č. 2 po vydání druhého rozhodnutí nezměnila, byla výše dotace v nyní přezkoumávaném rozhodnutí stanovena správně.

[3] Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 17. 1. 2025, č. j. 5 Afs 288/2023-24, první rozsudek městského soudu v projednávané věci zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Neztotožnil se s žalobcovou argumentací, dle níž měl městský soud vyčkat na podání žaloby a rozhodnutí soudu o druhém rozhodnutí žalovaného v rámci Výzvy č. 2. Upozornil, že dle § 48 odst. 3 písm. d) s. ř. s. má předseda senátu možnost, nikoli povinnost, řízení přerušit. Zdejší soud však vzal v úvahu, že v mezidobí bylo rozsudkem městského soudu ze dne 21. 10. 2024, č. j. 6 A 133/2023-37, zrušeno i druhé rozhodnutí žalovaného týkající se Výzvy č. 2. Jelikož městský soud vyšel z rozhodnutí žalovaného, které bylo následně v průběhu řízení o kasační stížnosti zrušeno, nemohl jeho rozsudek obstát.

[4] Městský soud následně přípisem ze dne 19. 5. 2025, č. j. 10 A 95/2021-70, vyzval žalovaného ke sdělení, zda již bylo v rámci Výzvy č. 2 vydáno nové rozhodnutí. Žalovaný soudu zaslal rozhodnutí ze dne 14. 11. 2024, č. j. MPO 103564/2024 (podepsané dne 19. 11. 2024), jímž měla být žalobci opět poskytnuta dotace ve výši 103 904 Kč.

[5] Nyní napadeným rozsudkem ze dne 26. 6. 2025, č. j. 10 A 95/2021-79, městský soud žalobu opět zamítl. Stejně jako ve svém prvním rozsudku v projednávané věci vycházel z toho, že šlo o řetězení samostatných správních aktů. Zákonnost podmiňujícího rozhodnutí (v rámci Výzvy č. 2) proto není možné přezkoumávat v žalobě proti rozhodnutí navazujícímu (v rámci Výzvy č. 3.3). Jelikož ve třetím rozhodnutí žalovaného v rámci Výzvy č. 2 (ze dne 14. 11. 2024, č. j. MPO 103564/2024) byla stanovena dotace ve shodné výši jako v rozhodnutích předcházejících, výše dotace podle Výzvy č. 3.3 i nadále odpovídala 55 % této částky. Městský soud tedy neshledal důvody pro zrušení rozhodnutí žalovaného v rámci Výzvy č. 3.3.

II.
Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[6] Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností, a to z důvodů, které podřadil pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s.

[7] Stěžovatel upozornil, že třetí rozhodnutí žalovaného (ze dne 14. 11. 2024, č. j. MPO 103564/2024) vůbec neobdržel. Toto rozhodnutí proto nemohlo nabýt právní moci či se stát podkladem pro rozhodování městského soudu. Stěžovatel je přesvědčen, že žalovaný uvedl městský soud v omyl a městský soud proto vycházel z chybného zjištění skutkových okolností. Vzhledem k uvedenému stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek i rozhodnutí žalovaného a přiznal stěžovateli náhradu nákladů řízení.

[8] Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvádí, že jeho rozhodnutí ze dne 14. 11. 2024, č. j. MPO 103564/2024, bylo stěžovateli dodáno do datové schránky dne 12. 8. 2025. Tuto prodlevu nijak nevysvětluje a ani jinak na argumentaci stěžovatele nereaguje.

III.
Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[9] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného rozhodnutí městského soudu (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána oprávněnou osobou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí městského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), a je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Kasační stížnost v tomto případě není nepřípustná ve smyslu § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s., byť byla podána proti rozhodnutí, jímž městský soud rozhodl znovu poté, co bylo jeho původní rozhodnutí zrušeno Nejvyšším správním soudem, neboť je zřejmé, že v předchozím rozsudku Nejvyššího správního soudu nebyly veškeré sporné otázky posuzované věci bezezbytku vyřešeny.

[10] Poté zdejší soud přistoupil k přezkoumání napadeného rozsudku v mezích rozsahu kasační stížnosti a uplatněných důvodů, přičemž zkoumal, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

[11] Stěžovatel namítá, že městský soud v nyní napadeném rozsudku vycházel z chybně zjištěných skutečností, neboť třetí rozhodnutí v rámci Výzvy č. 2 nebylo pravomocné. Vzhledem k této argumentaci stěžovatele si Nejvyšší správní soud vyžádal od žalovaného kromě spisu vedeného o žádosti stěžovatele podle Výzvy č. 3.3 rovněž spis vedený o žádosti podle Výzvy č. 2. Ve spisu, který žalovaný předložil, je skutečně založeno rozhodnutí ze dne 14. 11. 2024 (podepsané dne 19. 11. 2024), č. j. MPO 103564/2024. Okamžik závaznosti tohoto rozhodnutí pro správní orgán (a následně městský soud) ovšem nezávisí na datu právní moci, jak se mylně domníval stěžovatel. V případě rozhodnutí, které se doručuje, však nezávisí ani na tom, kdy bylo rozhodnutí vyhotoveno (srov. např. rozsudek zdejšího soudu ze dne 24. 2. 2004, č. j. 6 Azs 50/2003-89). Podstatné je, kdy bylo rozhodnutí vydáno. Jak vyplývá např. z rozsudku zdejšího soudu ze dne 16. 4. 2008, č. j. 1 Ans 2/2008 52, publ. pod č. 1626/2008 Sb. NSS, „*vydáním rozhodnutí v podstatě končí etapa správního řízení na úrovni správního orgánu, který rozhodnutí vydává, přičemž správní orgán je počínaje okamžikem vydání svého rozhodnutí tímto rozhodnutím vázán (srov. k tomu rozsudek NSS ze dne 24. 2. 2004, č. j. 6 Azs 50/2003-89)*“.

[12] Žalovaný rozhodoval o poskytnutí dotace podle části první, hlavy III, dílu 2 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), v relevantním znění (dále jen „rozpočtová pravidla“). Podle § 14q rozpočtových pravidel jsou sice pro poskytování dotací vyloučena některá ustanovení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v relevantním znění (dále jen „správní řád“), to se však netýká úpravy toho, v jakém okamžiku se rozhodnutí považuje za vydané.

[13] Podle § 71 odst. 2 správního řádu „*[v]ydáním rozhodnutí se rozumí a) předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19, popřípadě jiný úkon k jeho doručení, provádí-li je správní orgán sám; na písemnosti nebo poštovní zásilce se tato skutečnost vyznačí slovy: ‚Vypraveno dne:', b) ústní vyhlášení, pokud má účinky oznámení (§ 72 odst. 1), c) vyvěšení veřejné vyhlášky, je-li doručováno podle § 25, d) poznamenání usnesení do spisu v případě, že se pouze poznamenává do spisu, nebo e) odeslání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí do datové schránky kontaktního místa veřejné správy k postupu podle § 19 odst. 3; na písemnosti se tato skutečnost vyznačí slovy: ‚Vypraveno dne:'.*".

[14] Lze shrnout, že rozhodnutí je vydáno v okamžiku, kdy správní orgán učiní úkon k jeho doručení. Ani ve vztahu k doručování přitom rozpočtová pravidla nevylučují použití správního řádu. Jedinou výjimku představuje § 14h rozpočtových pravidel, který stanoví speciální pravidlo pro možnost doručení rozhodnutí, jímž se žádost o dotaci zcela zamítá. V projednávané věci však nešlo o zamítnutí žádosti, ale o poskytnutí dotace v jiné výši, než jaká měla být poskytnuta podle stěžovatele. Ustanovení správního řádu o doručování, na něž odkazuje § 71 odst. 2 správního řádu, se tedy použijí i na projednávanou věc.

[15] Podle § 19 odst. 1 správního řádu „*[p]ísemnost doručuje správní orgán, který ji vyhotovil. Správní orgán doručí písemnost prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky. Nelze-li písemnost takto doručit, může ji doručit správní orgán sám; v zákonem stanovených případech může písemnost doručit prostřednictvím obecního úřadu, jemu naroveň postaveného správního orgánu (dále jen „obecní úřad") nebo prostřednictvím policejního orgánu příslušného podle místa doručení; je-li k řízení příslušný orgán obce, může písemnost doručit prostřednictvím obecní policie.*".

[16] Podle § 19 odst. 7 správního řádu „*[j]e-li pro řízení třeba, aby bylo doručení doloženo, musí být zajištěn písemný doklad stvrzující, že písemnost byla doručena nebo že poštovní zásilka obsahující písemnost byla dodána, včetně dne, kdy se tak stalo. Nelze-li doručení prokázat, je nutno doručit opakovaně. Písemného dokladu o doručení nebo dodání však není zapotřebí, je-li z postupu účastníka řízení v řízení zjevné, že mu bylo doručeno.*".

[17] Třetí rozhodnutí v rámci Výzvy č. 2 bylo vydáno v okamžiku, kdy žalovaný učinil úkon k jeho doručení stěžovateli. Přestože správní řád neobsahuje výslovné pravidlo o tom, kdo prokazuje provedení úkonu k doručení, z § 19 odst. 7 správního řádu lze dovodit, že pokud správní orgán prokazuje doručení svých písemností, tím spíše by měl být schopen prokázat jejich odeslání. Ve správním spisu žalovaného vedeném v rámci Výzvy č. 2 však není obsažen žádný doklad o odeslání či doručení třetího rozhodnutí ze dne 14. 11. 2024 (podepsaného dne 19. 11. 2024) stěžovateli. Následující písemností ve spisu je pouze růžový lístek s ručně psanou poznámkou „*Podepsáno elektronicky; Přeposláno Engelovi; Spisovkou předáno; 20. 11. 2024*", bez identifikace autora poznámky či podpisu. Jednou z příloh tohoto růžového lístku je kopie třetího rozhodnutí v rámci Výzvy č. 2 bez podpisu (ať již skutečného či grafické reprezentace elektronického). Podle interního sdělení, které je přílohou č. 3, byl JUDr. Tomáš Engel vedoucím oddělení označeného jako „21210". V evidenčním listu spisu je u této položky uvedeno „*Přeposláno dne 20. 11. 2024 elektronicky prostřednictvím spisové služby GINIS souhrn dokumentů*". Zřejmě tedy šlo pouze o interní komunikaci v rámci organizační struktury žalovaného.

[18] Doklad o odeslání třetího rozhodnutí v rámci Výzvy č. 2 stěžovateli doložil žalovaný v příloze ke svému vyjádření ke kasační stížnosti v projednávané věci. Z dodejky datové zprávy ID 1563666670 vyplývá, že písemnost „*Nové rozhodnutí USP, zapsaný spolek, IČO 06667988, 14. 11. 2024*" byla dodána do datové schránky stěžovatele dne 12. 8. 2025 v 11:47:31 hod. Sám žalovaný v textu svého vyjádření konstatuje, že třetí rozhodnutí v rámci Výzvy č. 2 bylo dodáno do datové schránky stěžovatele dne 12. 8. 2025. Až v tento den tedy bylo třetí rozhodnutí týkající se Výzvy č. 2 vydáno a stalo se pro žalovaného závazným. Městský soud tedy nesprávně vyšel z rozhodnutí zaslaného žalovaným, které bylo vydáno až po nyní napadeném rozsudku.

V okamžiku rozhodování městského soudu (dne 26. 6. 2025) nebylo vydáno žádné rozhodnutí týkající se Výzvy č. 2, z něhož bylo možné určit částku rozhodnou pro výpočet výše dotace týkající se Výzvy č. 3.3. Tato vada však byla následně zhojena tím, že na základě odeslání rozhodnutí týkajícího se Výzvy č. 2 stěžovateli dne 12. 8. 2025 bylo toto rozhodnutí, byť s mnohaměsíčním zpožděním od jeho písemného vyhotovení, konečně vydáno.

[19] Nejvyšší správní soud však musí v této souvislosti zohlednit i to, že po vydání jeho předcházejícího rozsudku v nynější věci vydal rozšířený senát zdejšího soudu rozsudek ze dne 28. 1. 2025, č. j. 6 Afs 292/2018-39, publ. pod č. 4668/2025 Sb. NSS. V něm učinil několik právních závěrů relevantních též pro nyní posuzovanou věc. Rozšířený senát dovodil, že v případě, kdy se krajský (městský) soud dozví o tom, že u soudu probíhá řízení o žalobě proti podmiňujícímu rozhodnutí, vyčkat na jeho výsledek nejen může, ale dokonce „*musí, neboť případné zrušení podmiňujícího rozhodnutí může mít (a zpravidla má) vliv na zákonnost žalobou napadeného podmíněného rozhodnutí*“. Rozšířený senát v této souvislosti konstatoval: „*Nevyčká-li proto krajský soud na výsledek řízení o žalobě proti podmiňujícímu rozhodnutí, přestože ho žalobce o řízení informoval, zatíží řízení vadou s vlivem na zákonnost. Nejvyšší správní soud v takovém případě napadený rozsudek krajského soudu zruší i bez námitky z úřední povinnosti podle § 109 odst. 4 s. ř. s.*“

[20] Rozsudkem městského soudu ze dne 8. 10. 2026, č. j. 10 A 153/2025-51 (zveřejněným dne 13. 10. 2026 na úřední desce městského soudu), přitom bylo i zmiňované třetí rozhodnutí žalovaného v rámci Výzvy č. 2 pro nepřezkoumatelnost zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení. Jak vyplývá z citovaného rozsudku rozšířeného senátu ze dne 28. 1. 2025, č. j. 6 Afs 292/2018-39 (bod 56), žalobce nemusí nově namítat, že podmiňující rozhodnutí bylo zrušeno. Postačuje, že dříve sdělil krajskému (městskému) soudu, že je napadl správní žalobou. Stěžovatel v projednávané věci městský soud výslovně neupozornil na napadení třetího podmiňujícího rozhodnutí správní žalobou. To však vůbec nemohl učinit, neboť toto rozhodnutí žalovaného mu do té doby vůbec nebylo doručeno (jak bylo popsáno výše), a navíc jej městský soud na tvrzení žalovaného o existenci tohoto rozhodnutí neupozornil. Žalobu proti tomuto podmiňujícímu rozhodnutí tak mohl stěžovatel podat až po vydání nyní napadeného rozsudku městského soudu. V předcházejícím řízení navíc stěžovatel setrvale uváděl, že rozhodnutí vydaná v rámci Výzvy č. 2 byla nezákonná a vždy je správní žalobou v zákonné lhůtě napadl (a vždy uspěl). Nejvyšší správní soud proto musí v souladu s právním názorem rozšířeného senátu přihlédnout k tomu, že městský soud nevyčkal na své rozhodnutí o žalobě stěžovatele proti podmiňujícímu rozhodnutí žalovaného, ačkoli tímto svým rozhodnutím následně sám žalobě vyhověl a podmiňující rozhodnutí zrušil. Z toho je zřejmé, že ani nyní posuzovaný rozsudek městského soudu, jímž byla i přes uvedené zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného podmíněného jeho následně zrušeným rozhodnutím, nemůže obstát.

IV.
Závěr a náklady řízení

[21] Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že kasační stížnost je ve svém celku důvodná, proto rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). V něm bude městský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). Vyčká tedy jednak vydání nového podmiňujícího rozhodnutí žalovaného, jednak v případě, že by jím žalovaný opět přiznal stěžovateli pouze dotaci ve výši 103 904 Kč, vyčká též na to, zda stěžovatel proti tomuto rozhodnutí podá k městskému soudu žalobu, a v takovém případě vyčká též výsledku řízení o této žalobě.

[22] V novém rozhodnutí rozhodne městský soud také o náhradě nákladů řízení o obou předchozích kasačních stížnostech (§ 110 odst. 3 věta první s. ř. s.).

P o u č e n í :
Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 23. října 2026

L. S.

JUDr. Jakub Camrda v. r.
předseda senátu